

geringens Forslag, og dels med den i sin Tid af Næringslovkommissionen afgivne Betænkning. Jeg har altid været noget i Tvivl om, hvorvidt det første Stykke ogsaa indbefatter de saakaldte Hotels garnis; jeg mener, at i saa Henseende kan der være noget betænkeligt ved den Slags Hoteller. De udøve i Reglen en fuldstændig Gæstgiverinæring og ere i alt Fald en betydelig Konkurrent til de virkelige Hoteller. Hvad angaar Bestemmelser i a. billiger jeg fuldstændig, at Højskolerne have faaet en saadan Tilladelse, da det er uden Udskænkingsret, og jeg vil i Forbindelse dermed sige, at jeg kunde ønske at stille mig noget velvilligere over for de forskellige Afholdsbeværgninger eller den Slags Ting, som ere komne op, uden Udskænkning af Spiritus. Jeg kunde ønske, at man ikke forlangte, at der skulde erhverves Bevilling til den Slags Ting. Jeg ved nok, at man gør den Indvending, at det er overmaade vanskeligt at føre tilstrækkelig Kontrol med den Slags Virksomheder, men jeg tror dog, at der maa kunne findes Midler til at føre Kontrol dermed, og for mig staar det saaledes, at det vilde være ønskeligt, om man kunde komme til at give saa mange som muligt Lejlighed til at kunne virke med Beværgninger uden Afhold-udskænkning, og det vilde i øvrigt ogsaa være i Publilitums Interesse, at der virkelig fandtes Steder, hvor de ikke vare absolut nødsagede til, naar de vilde ind at købe noget, da at skulle nyde spiritusøse Drikkevarer, de ikke havde lyst til. Jeg er derimod mere betænkelig ved det andet Stykke under b. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kred. (Koch) mente, at det her havde faaet en bedre Affattelse, end Regeringens Forslag havde, men jeg synes dog, der er Ting deri, man maa være betænkelig ved. Jeg mener, det er overmaade vanskeligt at konstatere, hvad en Forenings væsentlige Opgave er, og hvad dens Bivirkomhed er. Man har jo rundt omkring i Byerne forskellige selskabelige Foreninger, som ikke godt kunne bestaa uden Bøtt, og man har lignende paa Landet. Men i de senere Aar er der kommet en Masse Foreninger frem paa Landet under forskellige Navne, Diskussionsforeninger, Væseforeninger, Ungdomsforeninger — jeg ved ikke, hvad de hedde allesammen — og jeg tvivler meget paa, at de alle have virkelig nyttige Formaal. Jeg befrægter, at der er Tilfælde, hvor disse Foreninger egentlig opstaa for at være i Stand til at antage en Bøtt og kunne foretage Udskænkning. Bedtægterne kunne være fuldstændig tilfredsstillende, men det gælder jo kun om, hvorledes Virksomheden er. Er det Tilfældet,

mener jeg rigtignok, at det er meget uheldigt, at § 9 paa en Maade holder sin Haand over den Slags Ting, det kan let blive til en Kræftskade for Samfundet. Jeg ønsker ikke at træde hindrende ind for Foreningsretten, men kunde man finde en Form, hvorved man i saadanne Foreninger indskrænkede Beværgningen med Hensyn til Udskænkning af spiritusøse Drikke, vilde jeg anse det for meget heldigt. Endvidere synes jeg ogsaa nok, at der atter her bliver givet Kommunalbestyrelserne en for stor Ret, og naar der i næste Stykke siges, at uden for de nævnte Ting kan Kommunalbestyrelsen i forskellige andre Tilfælde give Tilladelsen, synes jeg nok, man herved kommer ind paa det Løse, det er meget uvist, hvad der kan ske i saa Henseende. En ganske anden Ting er det, naar der skal erhverves en Bevilling, saa har man noget at holde sig til. Men at gaa hen og overlade det til Kommunalbestyrelsen eller Sogneraadene, hvad det nu er, at tage saadanne Bestemmelser, finder jeg meget betænkeligt. Jeg skal fuldstændig værgge mig imod, at der heri skulde ligge, at jeg ikke tiltror de kommunale Myndigheder at have et sundt Øje for disse Forhold. Jeg vil kun sige, at det, at man er dem nærmere, er ikke altid det, der giver en Betyrrelse. Den ærede sidste Taler berørte, at det, at man havde dem paa nærmere Hold, gav en vis Tryghed i Forholdenes Ordning. Men disse Kommunalraad kunne let komme under et saadant Tryk, at det ikke kan benægtes, at det snarere er uheldigt, at man har dem paa saa nært Hold. Jeg skal dernæst bemærke, at jeg ikke har noget at anføre imod det sidste Stykke af § 9. Kun vil jeg i Henhold til, hvad jeg tidligere har udtalt, have, at det skal være Politiet og ikke Kommunalbestyrelsen, der giver Tilladelsen til Udskænkning.

Naar jeg saa gaar over til det tredje Afsnit, om Handel, tror jeg, at man i Folketinget er gaaet noget vel vidt med at tage skattepligtigt Øl med ind under samme Forhold som Brændevin; jeg tror, at mange mindre næringsdrivende baade her i Byen og i Købstæderne vilde føle sig meget brøstholdne, om de for saadanne Næringsadkomster til at forhandle skattepligtigt Øl alene, skulde udrede noget saa betydeligt, som der er sat for den hele Næring. Selvfølgelig vil jo Adkomsten til Handel med Brændevin og Vin ogsaa give Adkomst til Handel med skattepligtigt Øl, men der vil dog være mange Tilfælde, hvor det for Høtere og den Slags Smaafolk, som efter Næringsloven have Tilladelse til at have denne Handel, vil blive for byrdefuld. Det findes jo